

แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรณีศึกษา ณ ประเทศเกาหลีใต้

The Guidelines to Sustain the Tourism Industry: A Case Study of South Korea

ณัฐริญา ชาริรักษ์¹ วิษณุ สุมิตสวรค์²

Nuttareeya Chareeruk, Vissanu Zumitzavan

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย กรณีศึกษา ณ ประเทศเกาหลีใต้ วิธีดำเนินการวิจัย ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประยุกต์ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน ประกอบด้วย บุคคลที่เป็นสมาชิกกลุ่ม Facebook ทะลอนเที่ยวเกาหลี และนักท่องเที่ยวไทยที่มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาหลีใต้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยประยุกต์ใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายในด้าน อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ซึ่งโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อนึ่ง สถานภาพโสดและภูมิภาคเหนือของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการตัดสินใจไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลี ซึ่งข้อค้นพบนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเพิ่มแนวทางในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางมาเที่ยวที่ประเทศไทยให้มากขึ้นโดยการนำตัวแปรสถานภาพและภูมิภาคไปศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวชาติต่าง ๆ ว่ามีความต้องการอย่างไรต่อการตัดสินใจมาเที่ยว ณ ประเทศไทย และควรมีการปรับปรุงแนวทางการลดขั้นตอนและระยะเวลาการขอวีซ่าเพื่อท่องเที่ยวเพื่อให้ความสะดวกมากขึ้น

คำสำคัญ (Keywords): การท่องเที่ยว; การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว; รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

Abstract

The research objectives are to provide recommendations on how to sustain the Thai tourism industry by focusing on the case study of the tourism

Received: 2020-10-14 Revised: 2021-08-21 Accepted: 2021-08-23

^{1 2} วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น College of Local Administration, Khon Kaen University. Corresponding Author e-mail: visszu@kku.ac.th

industry of the South Korea. The quantitative research approach has been applied in this research whilst a survey questionnaire is utilized as a research tool to collect data. 500 samples are from Facebook group members, Korean excursions and Thai tourists experienced in the tourism industry of the South Korea. Different statistics are applied to analyze data composed of descriptive and inferential statistics. The results indicate that different demographic profiles of respondents such as occupations, incomes, educations, and so on, are statistically associated with different factors related to decision making in travelling to South Korea comprising accessibility, accommodation, process, and people. More importantly, the results show that the marital status and place of living of the respondents are statically significant with the decision making to travel to the South Korea. Hence, this could indicate that to increase the number of tourists to travel to Thailand. It may be useful to add the marital status and place of living variables to the future research to attain the more insightful information on how to promote the Thai tourism industry. In addition, the stakeholders, entrepreneur and related organizations may need to consider lessening the procedure and length of time of applying the tourism visa to enter into Thailand.

Keywords: Tourism; Sustainability of the tourism industry; Styles of tourism of the Thai tourists

บทนำ (Introduction)

การเดินทางท่องเที่ยว นับเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์มาตั้งแต่ในอดีต มีการเดินทางเพื่อไปในที่ต่าง ๆ ตามความประสงค์ของผู้เดินทาง วิวัฒนาการของการท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยเชื่อมโยงระหว่างการเดินทาง การท่องเที่ยว และการพักผ่อนหย่อนใจเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากภูมิลำเนาไปพื้นที่อื่น ทำให้ระบบการขนส่งมีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง มีการขนส่งทุกรูปแบบ เช่น ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ เพื่อที่จะนำผู้เดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวที่พึงประสงค์ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการพัฒนาทางความคิด และถ่ายทอดวิธีการดำรงชีวิตให้แกกัน เหตุผลหลักของการเดินทางในยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนาน การแสวงหาความสงบสุข ทางจิตใจ การติดต่อธุรกิจ รวมถึงยังเกิดการแลกเปลี่ยนถ่ายทอดวัฒนธรรม ปรัชญา ความเชื่อ ภาษา การแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด ความสนใจใฝ่รู้ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และความแตกต่างทางกายภาพจากท้องถิ่นที่อยู่ประจำ จึงกลายเป็นวัฒนธรรมการท่องเที่ยว (Tourism Culture) และยังเป็นศาสตร์ที่บูรณาการการเชื่อมโยงอุปสงค์และอุปทานทางการท่องเที่ยว

(Tourism Demand and Supply) อย่างสมดุล ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเจริญเติบโต สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนหลายแสนล้านบาทต่อปี นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นการส่งเสริมบูรณาการทางความคิดของมนุษย์ในฐานะผู้อยู่ในสังคมเดียวกัน และสังคมต่างวัฒนธรรมกัน ทำให้ได้รับความรู้ ความคิดอย่างทัดเทียมกัน (การท่องเที่ยว : มิติแห่งศาสตร์บูรณาการ, 2555) ดังนั้น การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน ทั้งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาความสัมพันธ์ระดับบุคคล ชุมชน รวมไปถึงระดับประเทศอีกด้วย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวปัจจุบันมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วขึ้นทุกปี ข้อมูลมาจาก Korea Tourism Organization : KTO ซึ่งเป็นสถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปเยือนประเทศเกาหลีใต้ย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี 2014–2019 ซึ่งเป็นสถิติที่มีความน่าสนใจในการที่จะลงทุนประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้ ถือเป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้าสู่ประเทศ ดังนั้นเมื่อนำสถิติข้างต้นมาเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวไทยในแต่ละปีย้อนหลัง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในเรื่องของการเดินทางไปประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอด 5 ปีย้อนหลัง ซึ่งเกิดการกระตุ้นเชิงเศรษฐกิจในด้านเงินสะพัดประมาณ 3.9 แสนล้านบาท โดยฤดูกาลท่องเที่ยวของคนไทยในการไปต่างประเทศมีอยู่ 2 ช่วง คือ ช่วงเดือน มีนาคม-พฤษภาคม และช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ของทุกปี จากการสำรวจสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) พบว่ามีคนไทยที่วางแผนเดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ ช่วงไตรมาส 2/2562 จำนวน 13% โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเทศกาล (สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.), 2562)

ในด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) เกาหลีใต้ เป็นหนึ่งในประเทศที่มีการประกาศนโยบายเชิงรุกอย่างชัดเจนในการเป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์ (Medical Hub) เช่นเดียวกับ สิงคโปร์ อินเดีย มาเลเซีย และไทย ซึ่งในปี 2009 รัฐบาลเกาหลีใต้ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดี Lee Myung-Bak ประกาศนโยบาย “Medical Korea” เพื่อผลักดันให้เกาหลีใต้เป็นประเทศและแหล่งท่องเที่ยวหลักในการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลกที่ต้องการการบริการทางการแพทย์ และสุขภาพที่มีคุณภาพสูง ทันสมัย และราคาประหยัด โดยนโยบายจัดว่าเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ ที่จะป็นรายได้หลักในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยรัฐบาลเกาหลีใต้วางยุทธศาสตร์ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการแพทย์เพื่อดึงดูดชาวต่างชาติ ให้เดินทางเพื่อเข้ามารับการรักษาพยาบาลใน 7 สาขาหลัก ได้แก่ การผ่าตัดศัลยกรรมเพื่อความงาม, การรักษาโรคมะเร็ง, การผ่าตัดหลอดเลือดและหัวใจ, การผ่าตัดข้อเทียม, การผ่าตัดกระดูกสันหลัง, การปลูกถ่ายอวัยวะ และการรักษาภาวะมีบุตรยาก โดยเน้นที่คุณภาพ การใช้เทคโนโลยีสูงและการมีแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ แต่ราคาต่ำซึ่งเป็นจุดแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศ (องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีประจำประเทศไทย, 2562)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในเกาหลีใต้ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวไทย เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่มีประโยชน์ในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้แก่ ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย
กรณีศึกษา ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบการวิจัย (Research Approach)

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach)

กลุ่มเป้าหมาย (Target Samples)

กลุ่มตัวอย่าง 500 คน ประกอบด้วย สมาชิกกลุ่ม FACEBOOK ทะลอนเที่ยวเกาหลี และนักท่องเที่ยวไทยที่มีประสบการณ์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาหลีใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tool)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม (Survey Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา รายได้ อาชีพ เป็นต้น

- ข้อมูลลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ระยะเวลาเดินทางท่องเที่ยว สายการบินที่เลือกใช้ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของผู้ร่วมตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราช่วง (Interval Scale) ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

4.21-5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41-4.20 หมายถึง มาก

2.61-3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง น้อย

1.00-1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปเที่ยวประเทศเกาหลีใต้

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อมูล 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลโดยตรง ซึ่งอาจจะเก็บด้วยการสัมภาษณ์หรือสังเกตการณ์ การทดสอบหรือการวัดจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง เป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด และมีรายละเอียดตามที่ผู้วิจัยต้องการเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม อาจใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลนาน โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผล

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการต่าง ๆ และแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลในอดีต และเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการวิเคราะห์เบื้องต้นมาแล้ว ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้ได้เลย จึงมีความสะดวกสบาย ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย แต่ในบางครั้งข้อมูลทุติยภูมิจะไม่ตรงกับความต้องการหรือมีรายละเอียดไม่เพียงพอ นอกจากนั้นผู้วิจัยจะไม่ทราบถึงข้อผิดพลาดของข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย (Statistical Techniques)

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แบ่งออกเป็นเพศหญิง จำนวน 422 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ พบว่าอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุสูงกว่า 20-30 ปี จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาคือช่วงอายุสูงกว่า 30-40 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 อายุสูงกว่า 40-50 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 สูงกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และเป็นช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงอายุ ต่ำกว่า 10 - 20 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาคือสถานภาพสมรส จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และน้อยที่สุดคือสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือปริญญาโท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 อนุปริญญา/ปวส./ปวช. จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 และน้อยที่สุดคือจบการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 28.4 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 23.2 ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 17.6 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 17 และน้อยที่สุด คืออาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากอาชีพข้างต้น ร้อยละ 13.8 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ที่ ไม่เกิน 20,000 บาทร้อยละ 38 รองลงมาได้รายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,000-35,000 บาทร้อยละ 30 สูงกว่า 35,000-50,000 บาท ร้อยละ 16.4 และมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า 50,000 บาทขึ้นไป น้อยที่สุดร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

ภูมิถิ่นอาศัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 39.8 รองลงมากรุงเทพมหานครร้อยละ 30.8 ภาคเหนือร้อยละ 8.6 ภาคกลางร้อยละ 8.6 ภาคตะวันออก ร้อยละ 6.4 ภาคใต้ร้อยละ 4.6 และภาคตะวันตก น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเกาหลีใต้ พบว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเคยเดินทางเป็นครั้งแรกร้อยละ 45 รองลงมาคือเคยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเกาหลีใต้มากกว่า 4 ครั้ง ร้อยละ 29 เคยเดินทาง 2 ครั้ง ร้อยละ 19 และน้อยที่สุดเคยเดินทาง 3 ครั้ง ร้อยละ 7 วันที่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเกาหลีใต้ พบว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทาง ในวันธรรมดา ร้อยละ 41.2 รองลงมาคือวันลาพักผ่อนประจำปี ร้อยละ 34 และน้อยที่สุดคือช่วงวันหยุดเทศกาล/วันหยุด สุดสัปดาห์ ร้อยละ 24.8 และส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว 5-7 วัน ร้อยละ 60.4 รองลงมาไม่เกิน 4 วัน ร้อยละ 19.4 8-10 วัน ร้อยละ 11 และมากกว่า 10 วัน ร้อยละ 9.2

ในส่วนของผู้คนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเกาหลีใต้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง ร้อยละ 76.4 รองลงมาคือครอบครัว/ญาติพี่น้อง/เพื่อน ร้อยละ 16 อื่น ๆ ร้อยละ 7.6 โดยเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 78.2 และเดินทางท่องเที่ยวกับบริษัท นำเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 21.8 และเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวกับบริษัทที่ทำงาน/เพื่อนคิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือเดินทางกับครอบครัว/คนรักคิดเป็นจำนวนร้อยละ 29.2 และเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 18.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเกาหลีใต้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ อื่น ๆ ร้อยละ 103.3 รองลงมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 88.4 Shopping ร้อยละ 66.6 และวัฒนธรรม ร้อยละ 51.4

ส่วนใหญ่นิยมใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำอย่าง AIR ASIA X ร้อยละ 52.8 รองลงมา เป็นสายการบินแบบ Full Service นั่นคือ THAI AIRWAYS ร้อยละ 39.6 สายการบินสัญชาติเกาหลีที่เลือกใช้มากที่สุดคือ KOREAN AIR ร้อยละ 28.8 รองลงมา JEJU AIR ร้อยละ 15.6 ASIANA AIRLINES ร้อยละ 15.4 JIN AIR ร้อยละ 11.4 และสายการบินอื่น ๆ ร้อยละ 17.46 ขึ้น

โดยสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกใช้บริการมากที่สุดคือ Economy Class คิดเป็นร้อยละ 79.2 รองลงมา Premium Economy Class ร้อยละ 25.8 Business Class ร้อยละ 6.8 และ First class ร้อยละ 5.2 ซึ่งราคาตัวเครื่องบินที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้อ มากที่สุด อยู่ในระดับสูงกว่า 10,000-30,000 บาท ร้อยละ 38.6 รองลงมาสูงกว่า 8,000-10,000 บาท ร้อยละ 36.6 ไม่เกิน 8,000 บาท ร้อยละ 23 และ 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.8 สนามบินปลายทางที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมใช้บริการที่สุด สนามบินอินชอน ICN ร้อยละ 89.8 รองลงมา เป็นสนามบินปูซาน PUS ร้อยละ 6.2 สนามบินเจจู CJU ร้อยละ 3.2 และสนามบินอื่น ๆ ร้อยละ 0.8 เมือง ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุดคือ กรุงโซล ร้อยละ 96.8 รองลงมาปูซาน ร้อยละ 41.8 เกาะเจจู ร้อยละ 25.4 และ เมืองอื่น ๆ ร้อยละ 32.4 ประเภทที่พักที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกใช้บริการมากที่สุด โรงแรม ร้อยละ 69.2 รองลงมาเกสเฮ้าส์ ร้อยละ 39.2 Airbnb ร้อยละ 17.8 และที่พักประเภทอื่น ๆ ร้อยละ 5.2 พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเดินทางโดย รถบัส/แท็กซี่ร้อยละ 101 รองลงมา Subway ร้อยละ 74.4 เข้ารถยนต์ ร้อยละ 9.4 และเดินทางโดยวิธีอื่น ๆ ร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้งส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ สูงกว่า 20,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือ สูงกว่า 15,000-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.8 40,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.8 สูงกว่า 30,000-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.6 และไม่ เกิน 15,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 11.6

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. เอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว	4.17	0.73	มาก
2. ความสะดวกในการคมนาคม และระยะเวลาในการเดินทางถึงสถานที่ท่องเที่ยว	4.12	0.97	มาก
3. มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุก	3.89	0.81	มาก
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	4.30	0.70	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12	0.80	มาก

ตารางที่ 5 แสดงปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) มีผลในการตัดสินใจเลือกเดินทาง ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ 4.12 กล่าวคือ สิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว 4.30 เอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว 4.17 ความสะดวกในการคมนาคม

และระยะเวลาในการเดินทางถึงสถานที่ท่องเที่ยว 4.12 และมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุก

ปัจจัยด้านกระบวนการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ขั้นตอนการเดินทางเข้า-ออกเมืองในประเทศเกาหลีใต้มีความสะดวก	3.94	0.86	มาก
2. ข้อจำกัดในการนำสิ่งของต้องห้ามเข้าประเทศ	3.72	0.89	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	0.87	มาก

3.89

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ปัจจัยด้านที่พัก

ปัจจัยด้านที่พัก	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.26	0.67	มากที่สุด
2. ที่พักมีราคาที่เหมาะสมกับบริการที่ได้รับ	4.21	0.70	มากที่สุด
3. ที่พักมีความสะอาด	4.32	0.67	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	0.68	มากที่สุด

ตารางที่ 6 แสดงปัจจัยด้านที่พัก (Accommodation) มีผลในการตัดสินใจเลือกเดินทางซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ 4.26 กล่าวคือที่พักมีความสะอาด 4.32 ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว 4.26 และที่พักมีราคาที่เหมาะสมกับบริการที่ได้รับ 4.21

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ปัจจัยด้านกระบวนการ

ตารางที่ 7 แสดงปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) มีผลในการตัดสินใจเลือกเดินทางซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ 3.83 กล่าวคือขั้นตอนการเดินทางเข้า-ออกเมืองในประเทศเกาหลีใต้ มีความสะดวก 3.94 และข้อจำกัดในการนำสิ่งของต้องห้ามเข้าประเทศ 3.72

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. อธิบายคำอธิบายของคนในพื้นที่มีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว	3.87	0.80	มาก
2. เจ้าหน้าที่ในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวให้บริการและเอาใจใส่	3.96	0.75	มาก

นักท่องเที่ยว			
3. ในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมจะมีเจ้าหน้าที่ประจำจุด คอยให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว	3.94	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.92	0.78	มาก

ตารางที่ 8 แสดงปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ (People) มีผลในการตัดสินใจเลือกเดินทาง ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ 3.92 กล่าวคือเจ้าหน้าที่ในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวให้บริการและเอาใจใส่นักท่องเที่ยว 3.96 ในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมจะมีเจ้าหน้าที่ประจำจุดคอยให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว 3.94 และอัตราความพึงพอใจของคนในพื้นที่มีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว 3.87

จากตารางที่ 5 ถึง ตารางที่ 8 สรุปได้ว่าปัจจัยด้านที่พักค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.68 อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านกระบวนการค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.78 รองลงมาคือปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.87 อยู่ในระดับมาก และปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.80 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

นักท่องเที่ยวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีได้แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สมมติฐานที่ 2 อายุที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

สมมติฐานที่ 5 อาชีพที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

สมมติฐานที่ 6 รายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

สมมติฐานที่ 7 ภูมิลำเนาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยว

ไทย ($p = 0.880$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 2 อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.284$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 3 สถานภาพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.004^*$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยแตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.188$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 5 อาชีพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.243$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 6 รายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.748$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่ารายได้ที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 7 ภูมิภาคที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ($p = 0.005$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่าภูมิภาคที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรพื้นฐานและการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย

การตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของ นักท่องเที่ยวไทย	t	F	Sig.
เพศ	0.151		0.880
อายุ		1.263	0.284

สถานภาพ		5.626	0.004*
ระดับการศึกษา		1.501	0.188
อาชีพ		1.369	0.243
รายได้		0.407	0.748
ภูมิลำเนา		3.126	0.005*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

สมมติฐาน	ยอมรับ/ปฏิเสธ สมมติฐาน H_0
1. เพศ	×
2. อายุ	×
3. สถานภาพ	✓
4. ระดับการศึกษา	×
5. อาชีพ	×
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	×
7. ภูมิลำเนา	✓

ผลการเปรียบเทียบระหว่างสมมุติฐานข้างต้นและการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า สถานภาพ และภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวไทยมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งอาจเกิดจากเหตุผลส่วนตัวของแต่ละบุคคล

จากผลการทดสอบในแต่ละสมมติฐานสามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปการทดสอบสมมติฐาน นักท่องเที่ยวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้แตกต่างกัน

สัญลักษณ์ × หมายถึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0

สัญลักษณ์ ✓ หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ จากค่าเฉลี่ยสถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้วยวิธีการทดสอบ LSD

(I) สถานภาพ	(J) สถานภาพ	Mean Difference (I-J)	Sig.
โสด	สมรส	0.149*	0.004
	หย่าร้าง/หม้าย	0.250*	0.040

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่สมรสแล้วและสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย มีค่า Mean difference ต่างกัน 0.149 และ 0.250 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดตัดสินใจเดินทางเที่ยวสูงกว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสแล้ว และกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่จากค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้วยวิธีการทดสอบ Dunnett T3

(I) ภูมิลำเนา	(J) ภูมิลำเนา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ภาคเหนือ	กรุงเทพมหานคร	0.313 [*]	0.038
	ภาคกลาง	0.390 [*]	0.019
	ภาคตะวันออก เชียงใหม่	0.183	0.699
	ภาคตะวันออก	0.261	0.281
	ภาคตะวันตก	0.209	0.999
	ภาคใต้	0.212	0.897

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ภาคเหนือ มีค่า Mean Difference ต่างจากกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร และ ภาคกลาง 0.313 และ 0.390 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือตัดสินใจไปเที่ยวเกาหลีมากที่สุด

จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานภาพ และภูมิลำเนา โดยจากการทดสอบเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ LSD และ Dunnett T3 พบว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดจะมีการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวสูงกว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสแล้ว และกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย และกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือตัดสินใจไปท่องเที่ยวเกาหลีมากที่สุด เป็นเพราะนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะนิยมไปท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ๆ มากกว่าที่จะเป็นครอบครัว เนื่องจากความสนใจในสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่มีความคลั่งกัน และในภาคเหนือมีเที่ยวบินที่สามารถบินตรง ระหว่าง เชียงใหม่-เกาหลีใต้ ซึ่งมีราคาตัวเครื่องบินไม่สูงมาก และไม่ต้องต่อเครื่อง นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศเกาหลีใต้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) และ Zumitzavan (2020) และ Zumitzavan and Michie (2015) ศึกษาความแตกต่างด้านตัวแปรพื้นฐานทางสังคม (Demographic Profiles of Respondents) ของกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจ (Levels of Decision-Making) โดยมีผลในด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรม ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงประยุกต์ตัวแปรพื้นฐานส่วนบุคคลนี้มาทดสอบความสัมพันธ์กับรูปแบบการตัดสินใจในการเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีใต้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุส่วนใหญ่มียุสสูงกว่า 20-30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ อาชีพส่วนใหญ่คือพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้ ที่มี เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน

โดยจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีเป็นครั้งแรก เลือกเดินทางท่องเที่ยวในวันธรรมดาอยู่ที่ 5-7 วัน เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง และจะเลือกทางกับบริษัทนำเที่ยวมากกว่าเดินทางด้วยตนเอง และเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวกับบริษัทที่ทำงาน/เพื่อน นิยมใช้บริการสายการบิน AIR ASIA X ที่นั่ง Economy Class ราคาสูงกว่า 10,000-30,000 บาท ปลายทางคือ สนามบินอินชอน /CN เนื่องจากมีระยะทางไม่ไกลจากเมืองหลวง นิยมท่องเที่ยวในโซล ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความนิยมในโลกโซเชียล และพักที่โรงแรม เพื่อความสะดวกสบาย เดินทางโดยรถบัสหรือแท็กซี่ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมข้างต้น มักเกิดจากแรงจูงใจที่มาจากความต้องการของแต่ละบุคคล ที่ถูกกระตุ้นโดยแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกที่อาจเกิดขึ้นแตกต่างกันในตัวบุคคล ตามแนวคิดของ Crompton (2004); Uysal & Hagan (1993); และ Weber, Ali-Knight, Yolal, Woo, Cetinel & Uysal (2012) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยในด้านต่างๆ ดังนี้ปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ปัจจัยด้านที่พัก (Accommodation) ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ (People) พบว่านักท่องเที่ยวไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

เปรียบเทียบตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าสถานภาพ และภูมิลำเนา เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ปัจจัยด้านที่พัก (Accommodation) ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ (People) มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย ซึ่งโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดและเพื่อกระตุ้นให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาถึง ปัจจัยพื้นฐานทางสังคมของนักท่องเที่ยว (Demographic Profiles) โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และมีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว ณ ประเทศเกาหลีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ของนักท่องเที่ยวไทย สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมและเข้าถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นการมุ่งประชาสัมพันธ์กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และมีภูมิลำเนาอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศอาจจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถขยายฐานนักท่องเที่ยวเพื่อไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้ และเนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ สังคมวิทยา จิตวิทยา และวัฒนธรรม ของประเทศเกาหลีมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทยในบางส่วนข้อค้นพบในงานวิจัยนี้อาจจะมีประโยชน์ในการนำประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทย อนึ่ง การศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพและภูมิภาคที่แตกต่างกับการตัดสินใจท่องเที่ยว ณ ต่างประเทศ สามารถช่วยเป็นแนวทางในการได้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อเพิ่มแนวทางในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางมาเที่ยวที่ประเทศไทยให้มากขึ้นโดยการนำตัวแปร สถานภาพและภูมิภาค ไปศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวชาติต่าง ๆ ว่ามีความต้องการอย่างไรต่อการตัดสินใจมาเที่ยว ณ ประเทศไทย

นอกจากนี้แล้วผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังเสนอแนะถึงปัจจัยด้านกระบวนการในการพิจารณาอนุมัติเข้าเมืองของเจ้าหน้าที่ ณ ประเทศเกาหลีใต้ เนื่องด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแรงงานผิดกฎหมายลักลอบไปทำงานที่ประเทศเกาหลีใต้เป็นจำนวนมาก โดยใช้วีซ่านักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้าเมืองซึ่งส่งผลให้การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยมีข้อจำกัดและเข้มงวดมากขึ้น แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีความคิดเห็นว่าถึงแม้จะมีการเข้มงวดแต่หากมีการเตรียมพร้อมที่ดีก็ไม่ใช่อุปสรรค ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยสามารถนำผลการศึกษานี้มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่นในประเทศไทยเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้เนื่องจากประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยมี ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ที่คล้ายคลึงกัน โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมปรึกษาหารือเพื่อให้บรรลุแนวทางในการผ่อนปรนหรือมีมาตรการในการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการขอวีซ่าเข้ามาเที่ยว ณ ประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาและงบประมาณ ดังนั้นการศึกษาในครั้งต่อไปจึงอาจจะพิจารณาวางแผนการเผื่อระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ

งบประมาณไว้ล่วงหน้าเนื่องจากระหว่างการดำเนินการอาจจะประสบอุปสรรคที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเข้าถึงฐานข้อมูล เป็นต้น

นอกจากนี้ งานวิจัยในปัจจุบันมุ่งศึกษาการเพิ่มระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้นตัวแปรที่ควรนำมาศึกษาเพิ่มสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไปอาจจะพิจารณาการนำตัวแปรด้านระดับความพึงพอใจ, ด้านแรงจูงใจ, ด้านความปลอดภัย มาประกอบการศึกษาและวิจัย (Song, Van der Veen, Li & Chen, 2012; Agyeiwaah, Adongo, Dimache & Wondirad, 2016; Chiu, Zeng & Cheng, 2016)

สุดท้ายนี้ การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาโดยประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะนำผลที่ค้นพบจากวิจัยนี้ไปเปรียบเทียบกับผลที่ค้นพบในงานวิจัยครั้งต่อไปโดยประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Approach) ทั้งนี้ผลที่จะค้นพบในอนาคตอาจจะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันไปแต่อาจจะเกิดประโยชน์ในด้านความลึกของข้อมูล ซึ่งอาจจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้

เอกสารอ้างอิง (References)

- สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562). คนไทยเที่ยวในต่างประเทศ ปี 2562, สืบค้น 28 กันยายน 2562, จาก <https://today.line.me/th/pc/article/คนไทยเที่ยวนอก+ปี+62+แตะ+10+75+ล้านคน+สูงสุดในรอบ+6+ปี+ญี่ปุ่นยังครองแชมป์-LDMLnj>.
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี ประจำประเทศไทย. (2561). สื่อดิจิทัลล้ำหน้าสร้างสังคมยุคใหม่แห่งเกาหลีใต้. สืบค้น 15 กันยายน 2562, จาก <https://hr.tcdc.or.th/th/Articles/Detail/สื่อดิจิทัลล้ำหน้าสร้างสังคมยุคใหม่แห่งเกาหลีใต้>.
- Agyeiwaah, E., Adongo, R., Dimache, A., & Wondirad, A. (2016). Make a customer, not a sale: Tourist satisfaction in Hong Kong. *Tourism Management*, 57(4), 68-79.
- Crompton, J. L. (2004). *Motivations for pleasure vacation*. (Ed.) Williams, S., *Tourism: Critical Concepts in the Social Sciences*, Taylor & Francis, USA, 84-103.
- Song, H., Van der Veen, R., Li, G., & Chen, J. L. (2012). The Hong Kong tourist satisfaction index. *Annals of Tourism Research*, 39(1), 459-479.
- Uysal, M., & Hagan, L.A. (1993). *Motivations of Pleasure Travel and Tourism*. In M. Khan, M. Olsen & T. Car (Eds.), *VNR's Encyclopedia of Hospitality and Tourism*. New York: Van Nostrand Reinhold.

Zumitzavan, V. (2020). Learning preferences and brand management in the Thai housing estate industry. *International Journal of Management and Enterprise Development*. 19(1), 42-57.